

Önkéntes, kreatív egyszerűség

Bukásra számíthatnak azok, akik meg szeretnék szabadulni a rendszer stresszétől és a pénzügyi rabszolgaságától úgy, hogy közben túl nagyban gondolkodnak. Tudnunk kell, hogy ezt az ipari társadalom és a kölcsönből élő intézmények programozták belénk, mind azzal a céllal, hogy kielégítsék a telhetetlen elképzeléseinket. Nagyon nagy tudatosság kell, hogy ne essünk bele ezekben a csapdába. Ehhez nagy adag improvizációra és alternatív modellek megalkotására is nagy szükség van. Az „önkéntes egyszerűség” elnevezésű életstílus egy opció, mely valódi változást hoz.

A következőket értem ez alatt: sokan már nem gondolkodunk élethosszig tartó karrierben. Bármilyen okból is, de a dolgok változnak.

Miközben az ember továbbra is dolgozik a munkahelyén, karriert alakít, bölcs dolog felállítani egy túlélési tervet, ha szükséges, azokra a bizonyos periódusokra, amikor nincs állandó munkahelye.

Ez jelentheti valamennyi tartalék felhalmozását, egy kis parcella megvételét, ahol kis házikó, sátor vagy indiánsátor felállítása is lehetséges, vagy a városból kiköltözést vidékre, ahol az ember megtermelheti a saját eledelét. Idős nagyapám mondta mindig: „Ebben az országban minden baj akkor kezdődött, amikor az emberek feladták azt az igényt, hogy élelmiszereiket saját maguk termeljék.” És igaz volt. A mai fiatalok már azt sem tudják milyen az igazi étel, nem hogy azt, hogy hogyan kell megtermeszteni és elkészíteni! Ennek változnia kell! (Ez a másik ok, amiért népszerűsítjük a kovászos kenyér sütését. Ideje elkezdni a „lassú étel” mozgalmat).

Kicsiben gondolkodni az egyik legintelligensebb és legcélravezetőbb dolog, amit tehetünk. Tudatosan lecsökkenteni az életvitelt az egyszerű alapokig a boldogsághoz vezető út titka. És ez olyan egyszerű. Mi a megoldás? Ez a mi tanácsunk elsősorban fiatalok számára:

"Ne menj bele hitelbe, ne gondolkodj karrierben (csak egy ok miatt dolgozz egy cégnél, azért, hogy fizetést kapj, amiért majd vehetsz egy földterületet és megtermelheted az élelmi-

szered), élj egy kis házbán, adj túl a szükségtelen dolgaidon, csökkentsd le a havi szükségleteid, vond ki magad a modern technikai materializmus rabszolgaságba taszítása alól, maradj egészséges tornagyakorlatok végzésével, kövess egyszerű, teljes kiőrlésű gabonából készült étrendet, tanulj meg pár gyakorlati szakmát, gyakorold a művészetet és szolgálj a helyi közösséget. Tanítsd meg a gyermekeid arra, hogy hogyan értékeljék az igaz örömeiket. Az evilági gazdagság tünékeny: étel, egészség, fák, virágok, gyógynövények, termékeny föld, tiszta víz, friss levegő, barátok és művészet. Tanuld meg értékelni ezeket mindenekelőtt."

Természetesen rájöttünk, hogy mindenkinek kreatívan, saját magának kell kidolgoznia a saját tervét a környezetének adottságaihoz alkalmazkodva, pláne, ha még gyermekeket nevelnek.

Ha valaki azt javasolta volna nekünk 10 évvel ezelőtt, hogy van egy módja annak, hogy hogyan éljünk kettesben jóval kevesebből a magunk kis kunyhójában, megvegyük a saját szabadságunkat, feladjuk az állandó munkahelyet, kevesebb órát dolgozzunk, boldoggá, egészségessé, hitelmentessé, önmagunkban bízva, félelem és életbiztosítás nélküli életet kialakítva fogunk élni, biztosan örültünk tartottuk volna. Ez egy csodálatos, radikális változást hozó utazás volt számunkra, és mi már tapasztalatból tudjuk, hogy megfelelő elközelítéssel, türelemmel, önfegyelmel és bátorsággal LEHETSÉGES egy ilyen valóság megteremtése.

Az önkéntes, kreatív egyszerűség gyorsabban terjed, mint az infláció. Azoknak, akik megtehetik, ahelyett, hogy túl nagyban gondolkodnának és mindig a több pénzt hajszolnák, hogy boldogságra és biztonságra leljenek, a választ a görög filozófus, Diogenész, szavaival adhatjuk meg: "Igaz szabadság a minimum szükségletben lakozik."

- részlet -

Kevin & Donna Philippe-Johnson
Forrás: <http://earthstar.newlibertyvillage.com/www.anasztazia.hu>

Hová lett a szívből jövő tisztelet?

Tisztességgel Mekgözelíteni a másikat.

Magyarul: minden címke nélkül, elfogadni a másik embert olyannak amilyen Ő, és nem rákényszeríteni saját, vagy a divat, vagy a társadalom aktuális elvárásait.

Manapság, pont arra megy a világ, hogy mindenben kész mintákat adni, kiölni az emberekből a kreativitást, hogy minél kisebb energiával minél nagyobb néprétegeket lehessen manipulálni.

Ez a lélek nyelvén a régi római mondást a *di-vide et impera* -oszd meg és uralkodj -, érzését hozza, mert a lélek eltorzulhat ugyan az aktuális földi inkarnációjában, de ez a torzulás elmúlik a következő életek sorában.

A szívből jövő tisztelet kell most megtanulni, elengedni azokat a régi erő-re támaszkodó régi mintákat, amivel már nem lehet tiszteletet kivívni.

Csak, egy példa. A lovagi korban a sisak rostély megemelésével fejezték ki tiszteletüket egymás felé a lovagok, ez még belülről jött.

Az évszázadok során a sisaknak már nem volt rostélya, akkor a fegyverükkel adták egymás tudtára tiszteletüket, jelen világunkban pedig már meghatározott koreográfia szerint vágják magukat haptákba, és szalutálnak a katonák,

mert ha elvétik, akár bünti is lehet a következmény. Az amerikai filmekben, még lehet látni a tiszteletnek ezt a röghöz kötött módját.

Mostanában az „ölés” helyett az ölelés kezd mind szélesebb körben elterjedni, de a szeretet nincs annyira jelen, mint a látványosság.

Aki részese volt már „ingyenes ölelésnek” Free Hugs – az érezhette -, hogy mennyire nem szeretik önmagukat az emberek, így arra mások irányában is képtelenek.

Mit ér a szeretet, ha csak a látványosság jár az elmében?

Mit ér a szeretet ha nincs tisztelet a másik emberrel szemben?

Mit ér a szeretet, ha nincs akivel megéljük?

Szeretni igazán csak úgy lehet, ha feltétel nélküli, manipulációtól mentes tiszteletet megadjuk mindazoknak, akik életünk részesei, és mind azoknak, akik életünk részesei lehetnek, és azoknak, akik életünk részesei voltak, hisz attól vagyunk most azok akik vagyunk.

Fedezzük fel ismét a tisztelet szépségét először önmagunkban, - vigyázzunk és tiszteljünk önmagunkat, - egészségünket, és ha ez működik akkor már más is tudunk tisztelni, és szeretni.

Forrás: asztralutazas.hu

Vlagyimir Megre:

Szülői küldetés

A Földön időtlen idők óta viták folynak arról, hogy melyik rendszer az okosabb. De te magad gondolkozz el rajta, Vlagyimir! Vita csak ott dülhat, ahol az Igazságot elrejtették! Vég nélküli vitában, a végtelenségig lehetne vitázni arról, hogy mi van a bezárt ajtón túl található helységben. De ha az ajtó nyitva áll, akkor mindenki számára minden világossá válik és nincs tovább miről vitázni, hiszen az Igazságot mindenki saját maga láthatja...

...Különb, ha elmondanám mindazt, amit Anasztázia mondott a gyermeknevelésről, akkor az minden bizonnyal szöges ellentétben állna mindazzal, ami jelenleg ezen a téren nálunk történik.

Már korábban mondtam, hogy az ő egész ősi nemzetségük és családjuk és természetesen maga Anasztázia is, úgy viszonyul az újszülöthöz, mint valamiféle istenséghez, vagy szeplőtlen angyalhoz. Náluk megengedhetetlennek számít megszakítani a gyermek gondolkodási folyamatát.

A nagypapa és a dédpapa hosszú ideig figyelheték, hogy a pici Anasztázia elragadtatással nézeget egy parányi bogárkát vagy virágot, valamiről gondolkodik. Azon voltak, hogy jelenlétük ne vonja magára Anasztázia figyelmét. Csak akkor kezdtek vele kapcsolatot teremteni, amikor a gyermek maga irányította rájuk figyelmét és kapcsolatot akart velük létesíteni.

Anasztázia megerősítette, hogy abban a pillanatban, amikor azt figyeltem, hogyan nézeget valamit a kis Vlagyimir a fűben, akkor a kis Vlagyimir nem csupán a bogárkával ismerkedett, hanem az egész világmindenséggel.

Anasztázia szavaival élve a bogárka a fűben jóval tökéletesebb szerkezet, mint bármelyik mesterséges módon alkotott, éppen ezért primitív építőjének.

Az a gyermek, amelynek lehetősége van kapcsolatot teremteni ezekkel a tökéletes lényekkel, az maga is tökéletesebbé válik, mint amikor csak élettelen, primitív tárgyakkal tart fenn kapcsolatot.

Ezen túl, ahogy ő állítja, minden egyes fűszál, pici bogár kölcsönös kapcsolatban áll az egész világmindenséggel és a továbbiakban segítenek a gyermeknek felfogni a világegyetem lényegét és benne önmagát, saját rendeltetését. A mesterségesen létrehozott tárgyaknak nincs ilyen kapcsolatuk és a gyermek agyában helytelenül állítják föl a prioritásokat és az értékeket...

...A mérhetetlen nagy Világegyetem összes teremtménye közül csupán egyetlenegy gyakorolhat hatást sorsára, egyetlenegy tud az ember, az Isten, a Paradicsom és az ember szerencsecsillaga közé helyezkedni.

– Vagyis ez azt jelenti, hogy a világon van valamilyen lény, mely erősebb Istennél?

– Semmi sem erősebb, mint az Isteni Ihletettség. De van erejében hozzá hasonló, amely képes Isten, a gyengéd nevelő és az angyalokhoz hasonló kiseded, az ember közé állni.

– Hát az meg ki, hogy hívják ezt a valakit?

– Ezt a lényt szülőnek nevezik.

– Hogyan?... Ugyan hogy történhetne olyan, hogy a szülők kívánnának gyermeküknek szerencsétlenséget?

– Mindegyik boldogságot kíván. Csak az utat, mely a boldogsághoz vezet, felejtették el. Ezért követnek el erőszakot nemes szándékkal...

...Iskolába jártál, mint mindenki. Ott, az iskolában, azt mesélték neked, hogy az ember majomtól származik. Milyen primitív volt!...

...Azt mesélték, hogy csak egyetlenegy vezér van. Ő mindent tud. Őt a nép választotta. Ő a legtisztéletreméltóbb és legokosabb. Te pedig erről a vezérről önfeledten verseket szavaltál, lelkesülten dicsőítettél...

– Akkor mindenki igyekezett így cselekedni.

– Igen, az egész rendszernek szüksége volt arra, hogy minden emberben egyforma igyekezet működjön. Így erőszakot követett el mindenki ellen. Megtörte az igyekezetet, hogy saját magát védelmezze.

Apa, szülő lettél. Meg sem fordult a fejedben, hogy elgondolkodj rajta. Lányodat átadtad az új rendszernek, mintha ez lenne a boldogság netovábbja. Már nem gondolkodsz, mint korábban...

...Elismerve, elfogadva az erőszakot saját magad ellen, gyermeked ellen te magad is erőszakot követsz el.

– És mondd, Anasztázia, a mi fiunk? Ő itt az áthatolhatatlan tajgában él, állatokkal körülvéve, még semmilyen erőszakot nem ismert meg?

– Nem ismer sem erőszakot, sem félelmet. Egyre nagyobb bizonyosságot szerez afelől, hogy az embernek van minden alávetve és ugyanakkor az ember felelős mindenért.

Részlet: *Oroszország Zengő Cédrusai III*
A Szeretet Tere című könyvből

Itt is zajlik tanítás. S bizony ha az ilyen szép termekben folyik, akkor a diákok és senki sem érezheti, hogy ez iskola. Főleg akkor nem, ha a falakról, a helységek berendezéséből árad a szépség és harmónia, amit maguk a gyerekek hoznak létre.